

ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ DOPIS LÉTA PÁNĚ 2020

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Písku

Milé sestry a milí bratři, přátelé v Kristu,

vstoupili jsme do krásné a hluboké doby adventní. Advent má svou tichou krásu a hloubku, je dobou touhy a naděje. *Den krátký je, noc dlouhá, tmou hvězdy třpytí se a v lidech hlad a touha má podob tisíce. Vše choré je a sténá v adventním čekání a v žízni beze jména svět všemi hlasy zní.* Nevyjadřují ty verše obsah toho, co neseme ve svém srdci? Ale Advent je nejen doba touhy!

Je to i doba naděje! Mít naději je základní potřebou. Bez naděje se nedá žít! Bez naděje se dá jen zbláznit či umřít. A přece tolika lidem smysluplná a skutečná naděje chybí. Proto je mezi lidmi tolik smutku, prázdnoty, hluku - přehlušit tu prázdnotu! I komerce - překrýt tu prázdnotu! I sebevražda - ukončit tu beznaděj. Když chybí naděje, to je vážná věc! Proto kdosi řekl: *Kdo ztrácí lásku, dveře zavírá. Kdo ztrácí víru, dveře zamyká. Kdo ztrácí naději, dveře zazdívá.* Ztratit naději znamená zazdít dveře. Jaké jsou zdroje naděje? Ta lidská naděje, že se věci pohnou, staví na tom lidském: co umíme, máme, co si zaplatíme. Či ta naděje staví na tom, co není v naší moci: na štěstí, že to vyjde. Naděje křesťana se zakládá na Bohu, na Boží všemohoucnosti.

Básník Bohuslav Reynek napsal verše: *Bože můj, hořím nadějí, že věci, které se nedějí, se stanou.* To je to, co předpověděl prorok Izaiáš, jak to čteme v adventu: *Z Jišajova pařezu vyrazí proutek.* To není normální! Je běžné, když něco vyrostе z kmene. Ale z pařezu? Ale toto dělá Bůh! A toto lidé zažili právě na přelomu Starého a Nového zákona. Když vyvolený národ ve svém očekávání Mesiáše byl už ve zmatku, tu najednou přichází Boží posel k nazaretské Panně a zvěstuje jí radostnou novinu. Bůh zasáhl a splnil své zaslíbení, tolikrát opakované. Ale stalo se to způsobem, který nikdo nečekal, a v době, která sice byla vypjatá, ale už nenesla předpokládané známky. Panovala bezradnost, úzkost, nebyl tu prorok, který by promluvil Božím jménem.

Tak tomu bývá i v našich životech dnes. Tolik potřebujeme, aby Bůh zasáhl do dění světového i našeho osobního, aby zlomil moc démonů a přemohl současné pány světa, aby k sobě obrátil naše rodinné příslušníky, aby nám dopřál tělesné uzdravení a udělil milosti, aby nastolil pořádek v Církvi a mezi národy. Ale na nás je, abychom s důvěrou očekávali Boží působení čili v Boha doufali. Tak Bohu jakoby uvolňujeme ruce, aby jednal. *Naděje v Boha nás nikdy nezklame ani nezahanbí,* jak říká apoštol Pavel. Ale Boží způsoby jednání jsou jiné než naše. Naše naděje nestaví jen na tom lidském a už vůbec ne na štěstí. Na Bohu staví naše naděje! Na tom, že on dává vypočet proutkům i z pahýlů. Ale on čeká právě tu naši naději, tu naši důvěru, kterou mu rozvazujeme ruce. *Bože můj, hořím nadějí, že věci, které se nedějí, se stanou.* O tuto naději do svých životů prosme i dnes.

Naděje neklame nikdy. Modly klamou vždy. Důvěrou vstupujeme do oblasti Boží paměti. Modlitba je aktualizovaná naděje. A když věci v nás a záležitosti kolem nás potemní, ještě víc se modleme! To je tak, jako když se venku začne šerit, člověk si přisvítí. Když se setmí víc, přisvítíme víc. A když je tma úplná, posvítíme pořádně. Když věci v nás a záležitosti kolem nás potemní, je ještě větší potřeba modlitby. Nezapomeňme: Modlitba je aktualizovaná naděje!

O Vánocích slavíme a připomínáme si, že ten, který je všemohoucím a nádherným a vše přesahujícím Bohem, *ochotně přijal způsob služebníka, narodil se v podobě člověka a stal se nám podobným ve všem, kromě hříchu.* Tím, že se stal člověkem a narodil se v chlévě, vzal na sebe naše jho a umožnil, aby se naše jho stalo jeho jhem. Stane se jím tehdy, když přestaneme řešit svůj život jen svými vlastními silami a přijmeme jej za *přítele*, tedy za toho, který je v záprahu se mnou a zároveň jako toho, kdo má vůdčí roli, určuje rychlost a směr. On je vždy první ve vztazích, první vychází vstříc. Také každému z nás vyšel vstříc o těch prvních Vánocích, od kterých počítáme náš letopočet. „Kristus a já, to je absolutní většina,“ prohlásila sv. Terezie z Avily. Přeji vám všem společnou cestu.

Požehnané Vánoce a vše dobré od Pána v roce 2021 a stále Vám přeji, v modlitbě vyprošuji a doprovázím požehnáním. *Jiří Ježdík, farář*

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA SHROMÁŽDĚNÍ VE FARNÍM SBORU ČCE V PÍSKU

29. 11. Ne	1. adventní	9:00	Bohoslužba on-line celocírkevní
6. 12. Ne	2. adventní	9:00	Bohoslužba, vysluhování svaté Večeře Páně
13. 12. Ne	3. adventní	9:00	Bohoslužba
20. 12. Ne	4. adventní	10:00	Vánoční bohoslužba s hudebním programem
24. 12. Čt	Štědrý den	15:30	Bohoslužba ve středisku Diakonie ČCE v Písku
25. 12. Pá	Hod Boží	9:00	Bohoslužba, vysluhování svaté Večeře Páně
27. 12. Ne		9:00	Bohoslužba
1. 1. Pá	Nový rok	17:00	Bohoslužba, vysluhování svaté Večeře Páně

Děkujeme Vám všem, kteří se za sbor modlíte, podílíte se na jeho životě, platíte salár, dáváte peněžní dary - z Vaší finanční obětavosti sbor žije. Pán Bůh zaplatí.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Písku

Fügnerovo nám. 48, 397 01 Písek

mobil: 728 529 547

e-mail: pisek@evangnet.cz

www.pisek@evangnet.cz

bankovní účet: 512 716 133 / 0300